

روند روغن‌گیری، مانند آبلیموگیری نیست که اگر جلوی چشم‌هایمان گرفته شود، اعتماد بیشتری به آن داشته باشیم بلکه دقیقاً برعکس است

در دنیای پیچیده روغن‌ها چه می‌گذرد؟

دوری و دوستی با چربی‌ها

نشده است. اما اگر در میان همه این بیماری‌ها، چربی بزینیم، احتمالاً در نهایت بایک واژه‌ویک علت مشترک رو به رو خواهیم شد: چربی‌ها. آنقدر که طبق آمار منتشر شده، ایرانیان در زمینه روغن یکی از پرصرف‌کننده‌ترین مردم دنیا معروف هستند اما واقعه‌همه روغن‌ها با هر مقدار و اندازه‌ای، برای سلامت ماضر هستند؟ این سوال و دیگر جنبه‌های دنیای پیچیده و پرمز و راز روغن‌ها، موضوعی است که در گزارش امروزی خوانید؛ نکاتی که شاید راه پیش پایتان برای استفاده از روغن را روشن تر از همیشه کنند.

کمتر کسی است که با وجود زندگی در روزگار پر دردسر امروز، دغدغه غذا و سبک زندگی سالم را نداشته باشد؛ زیرا نوع سبک زندگی هر فرد، می‌تواند بر همه ابعاد جسمی و روحی او تاثیری مستقیم داشته باشد. اضافه وزن، دیابت، چربی خون، سکته‌های قلبی و... همه تاثیرات دنیای امروز است که با کم تحریک و غذاهای جذاب امام پسر گره خورده است و این طور که به نظر می‌رسد، در دسترس بودن انواع امکانات و فرصت‌های گوناگون برای تهیه غذاهای مختلف، باعث آرامش و سلامت روح و جسم افراد

نرگس خانعلیزاده

روزنامه‌نگار

روغن که آبلیمو نیست

به روغن‌گیری‌هایی که دستی و جلوی چشمندان گرفته می‌شود، اعتماد نکنید. در واقع روغن روغن‌گیری، مانند آبلیموگیری نیست که اگر جلوی چشم‌هایمان گرفته شود، اعتماد بیشتری به آن داشته باشیم بلکه دقیقاً برعکس است؛ چرا که این روش، به دلیل آلودگی بالای دانه‌های روغنی مناسب نیست و چون تصفیه شیمیایی در حین آن صورت نمی‌گیرد و تنها با یک فیلتر ساده انجام می‌شود، آلودگی زیادی را وارد روغن می‌کند. ضمن این‌که در روغن‌های صنعتی، آنتی‌اکسیدان اضافه می‌شود اما در روغن‌های دست‌ساز، هیچ آنتی‌اکسیدانی اضافه نمی‌شود؛ اتفاقی که منجر به فاسد شدن زودهنگام روغن می‌شود.

از تنوع که حرف می‌زنیم، از چه حرف می‌زنیم؟

تنوع و تفاوت در دنیای بی‌انتهای روغن‌ها بی‌دادمی‌کند. در واقع هرجیزی که شما بتاوید روغن آن را بگیرید، در دنیای روغن‌ها جای می‌گیرند. در این میان، هر یک از آنها، هر یگاهی از منحصربه‌فرد و نفاط ضعف و قوی متواتفت دارند که شناخت آنها بهترین راهکار برای پخت یک غذای سالم است. پس بهتر است آگاهی‌هایی درباره روغن‌های صنعتی، طبیعی، سنتی و... داشته باشیم و با علم و دانش بتوانیم هر کدام از آنها در زمان و جایگاه مناسب خودش، به کار ببریم.

دوری و دوستی

با برخی چربی‌ها باید روشن دوری و دوستی را در پیش گرفت و تقریباً در هیچ موردی سراغ‌شان نرفت. یکی از انواع آنها، کره‌گیاهی است که ممکن است نام گیاهی آن مارا به اشتباہ بیندازد، در صورتی که این طور نیست و دارای اسیدهای چرب اشباعی است که مضر بودن آن برای سلامت بدن، برکسی پوشیده نیست. به طور کلی، روغن‌هایی که طی فرآیند هیدروژن‌هه به دست می‌آیند، زیان‌آورترین روغن‌ها هستند که به شکل جامد و به صورت حلبی و با عنوان روغن نباتی عرضه می‌شوند که بهتر است تخت هیچ شرایطی از آنها، حتی برای خوش عطر و طعم کردن غذا استفاده نکنیم. در طرف دیگر با روغن‌هایی مانند کنجد، زیتون، آفتابگردان، کلزا، ذرت و... دوستی کنیم.

چقدر و چرا؟

از افراط و تفریط دوری کنید و راه تعادل و میانه را در پیش بگیرید. چطوری؟ نه این طور باشد که سبزه‌میوه‌های خلاص شده را برای این که ترد و خوشمزه شوند در روغن غرقاب کنید و نه این گونه باشد که قطره‌های روغن را هم از خودتان و از آن سبزه‌میوه‌ها دریغ کنید و زندگی بدون روغن را تجربه کنید. راه میانه این است که بدانید کدام روغن برای پخت و کدام برای سرخ کردن مناسب است و آن وقت با کمترین میزان از روغن که کارتان را پیش می‌برد، استفاده کنید. پزشکان و متخصصان تغذیه معتقدند مصرف روزانه ۴۵ تا ۵۰ میلی‌گرم روغن معادل دو تا سه قاشق غذاخوری کافی است؛ یعنی روزانه روغنی که از پخت و پز خوردن سالاد، سس مایونز و... جذب می‌کنید باید به همین اندازه باشد که بیشتر از آن هم منجر به اضافه وزن و خواهد شد و هم در به خطر افتادن سلامت‌تان تاثیر خواهد داشت. ضمن این‌که مهم‌ترین توصیه متخصصان برای همین مقدار از روغن در طول یک روز هم این است که از روغن‌های گیاهی مانند زیتون، سویا و کنجد استفاده کنیم.